

ΕΧΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ, ΑΛΛΑ **Ο ΕΧΘΡΟΣ ΜΑΣ**

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΣΣΕΣ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Ένα χρόνο από την αρχή της πανδημίας, αν κάτι έχουμε καταλάβει καλά ως υγειονομικοί/ές, από όποιο κλάδο και αν μιλάμε και όσο πιο κάτω στην ιεραρχία βρισκόμαστε, αυτό είναι **το πόσο αναλώσιμοι κι αναλώσιμες είμαστε** για το κράτος και τους εκπροσώπους του: τους διευθυντές, και τις προϊστάμενες μας, τις διοικήσεις των δομών περίθαλψης που δουλεύουμε κι όλη την ιεραρχία που βρίσκεται πάνω από μας.

Ένα χρόνο τώρα βλέπουμε συναδέλφισσες μας να πεθαίνουν ή να αρρωσταίνουν βαριά. Παίρνουμε μισή αναρρωτική άδεια όταν αρρωσταίνουμε και δουλεύουμε ασταμάτητες βάρδιες πρωί βράδυ. Μας ανακοινώνουν τελευταία στιγμή εφημερίες και στα εμβολιαστικά κέντρα δουλεύουμε αμισθί σαββατοκύριακα, παίρνοντας ρεπό έναντι αποζημίωσης των υπερωριών. Ψηφίζουν νόμους που νομιμοποιούν την εργασία μας σε άσχετη ειδικότητα, μας μεταφέρουν από την Αθήνα στον Έβρο και αντίστροφα για να καλύψουν ανάγκες χρόνια ακάλυπτες («όλη η Ελλάδα μια περιφέρεια»), μας παροτρύνουν να κάνουμε ιατρική από το τηλέφωνο. Όλα αυτά συμβαίνουν σε μία κατάσταση πλήρους υποστελέχωσης και μηδενικών προσλήψεων ενώ οι κρατικοί φορείς επικαλούνται την πλήρωση όλων των διαθέσιμων θέσεων.

Μας στέλνουν στην πρώτη γραμμή της μάχης χωρίς στοιχειώδη εξοπλισμό, σε ακατάλληλους υγειονομικά χώρους που σ' ένα βράδυ έγιναν κλινικές κοβιντ και ΜΕΘ. Μας εγκαλούν για απολογία επειδή αρρωστήσαμε και μας μεταθέτουν την ευθύνη για την μετάδοση του Covid σε ασθενείς. Ασκούν εναντίον μας διώξεις κάθε φορά που βγάζουμε στη φόρα τις εγκληματικές τους ευθύνες για την υγειο-

νομική διαχείριση της πανδημίας, ενώ όταν σηκώνουμε κεφάλι μας στέλνουν τα ΜΑΤ, μας κόβουν τους μισθούς με ποινές ή ακόμα και μας απολύουν.

Τελικά είμαστε οι ηρωίδες με τις «άσπρες μπλούζες» που αξίζουμε χειροκροτήματα στα μπαλκόνια; **Βολικός μύθος** του κράτους με τουλάχιστον **δύο** στοχεύσεις.

Η πρώτη στόχευση αυτού του μύθου είναι για να καλύψει το κράτος τις ευθύνες του για την διάλυση της δημόσιας περίθαλψης εδώ και δέκα τουλάχιστον χρόνια και την αποψίλωση της από προσωπικό. Για να καλύψει τις ευθύνες του για την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας, που συμπυκνώθηκε στο μοντέλο: λοκ ντάουν και νοσοκομείο (και 2-3 κέντρα υγείας αναφοράς για κόβιντ), ενώ αφαίρεσε κάθε αρμοδιότητα από την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Για το στοίβαγμα των ασθενών σε ατελείωτες ουρές για διαλογή στα κέντρα αναφοράς και για εξέταση στα επείγοντα των νοσοκομείων. Για τη δημιουργία συνθηκών ευρείας διασποράς της νόσου από την ανάμειξη ασθενών θετικών στον ιό με ασθενείς που προσέρχονται για άλλο πρόβλημα. Για το ότι κοβινοποίησε όλο το σύστημα περίθαλψης, με αποτέλεσμα να μένουν χρόνια περιστατικά χωρίς χειρουργική ή ογκολογική θεραπεία, ή να εμφανίζονται καταστάσεις νόσων που δεν αντιμετωπίστηκαν στα αρχικά στάδια τους, που είχαν εξαφανιστεί για χρόνια από την ιατρική βιβλιογραφία. Ένα σύστημα, **για να μην το ξεχνάμε**, ήδη διαλυμένο πολλαπλώς και πριν την αρχή της πανδημίας, που έβαζε χίλιους φραγμούς στην πρόσβαση των ασθενών και είχε υποβαθμίσει μέχρι θανά-

του κάθε έννοια πρόληψης· πρόληψη που αν υπήρχε δεν θα χρειαζόταν κάποια ασθενής να φτάσει στο αμήν, ώστε να έχει ανάγκη πια την ογκολογική και χειρουργική θεραπεία. Για την μετονομασία απλών κλινών σε κλίνες ΜΕΘ Κόβιντ, κατά παράβαση κάθε πρωτόκολλου ασφαλούς λειτουργίας. Για την από τα πάνω απόφαση βασισμένη σε καθαρά ταξικά κριτήρια για το ποιος θα πάρει το μηχάνημα υψηλής ροής οξυγόνου στις κλινικές Κόβιντ, ή ποιος θα μπει στη ΜΕΘ και ποιος θα πάει άκλαυτος. Για το ότι μετατρέπει σήμερα όλη την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας (Κέντρα Υγείας και ΤΟΜΥ) σε εμβολιαστικά κέντρα, διακόπτοντας πρακτικά κάθε άλλη παροχή υγείας στους χρήστες και στις χρήστριες τους και σπρώχνοντας τους στα ιδιωτικά μαγαζιά της υγείας. Για το ότι δεν έχει κάνει παρά ελάχιστες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε νοσοκομεία και κέντρα υγείας μέσα σε όλη αυτή την κρίση κι έχει το θράσος να μιλάει για 10000 προσλήψεις (πολλές από αυτές «μετακινήσεις» εντός του συστήματος), σχεδόν όλες επικουρικού προσωπικού για ένα 6 μήνο, ή για ένα χρόνο.

Το ερώτημα είναι αν όλα αυτά σημαίνουν «κακοδιαχείριση», «αιφνιδιασμό» κλπ. Τίποτα πιο ψευδές. Δεν μπορείς να κακοδιαχειρίζεσαι τα πάντα, ούτε μπορείς να αιφνιδιάζεσαι διαρκώς. Στην πραγματικότητα όλα αυτά προεικονίζουν **το μέλλον της δημόσιας περίθαλψης και το δικό μας μέλλον ως εργαζομένων σ αυτή**. Αυτό που θέλουν, είναι να κάνουν συμβάσεις με τους κλινικάρχες (ΣΔΙΤ), «Συμπράξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα» σε τιμή ευκαιρίας για μεγάλα φιλέτα της δημό-

σιας περίθαλψης (κλινικές και τμήματα νοσοκομείων, κέντρα υγείας, κλπ), με ένα υποτιμημένο και επισφαλές προσωπικό και ασθενείς που θα πληρώνουν για την συνταγογράφηση τους, για την διαχείριση του χρόνιου προβλήματος τους ή όταν προσέρχονται ως επείγοντα περιστατικά. Ή που θα αναγκαστούν, όσες από αυτές έχουν τη δυνατότητα, να κάνουν ιδιωτικές ασφαλίσεις για να προστρέχουν απευθείας στα ιδιωτικά μαγαζιά που θα καλύπτουν (όσο καλύπτουν) τα προβλήματα της υγείας τους. Με λίγα λόγια: **θέλουν να φορτώσουν το κόστος της περίθαλψης στις πλάτες των ασθενών και των χρηστών των υπηρεσιών υγείας.** Και μας να δουλεύουμε στα όρια της εξουθένωσης, υποτιμημένες, με επισφαλείς σχέσεις εργασίας και χωρίς εργασιακά δικαιώματα.

Η δεύτερη στόχευση του μύθου των «ηρώων με τις άσπρες μπλούζες» είναι η καλλιέργεια μιας ψευδούς ομοιογένειας και ενότητας: όλοι οι υγειονομικοί είμαστε ένα πράγμα. Μόνο που αν κάτι έδειξε ακόμα μια φορά κι ακόμα περισσότερο η πανδημία, είναι ότι δεν είμαστε – όλοι κι όλες εμείς που δουλεύουμε στον τομέα της περίθαλψης – ένα ενιαίο πράγμα. Ή τουλάχιστον δεν έχουμε κοινά συμφέροντα. Τι σχέση έχουν με μας τα κρατικά φερέφωνα της επιτροπής των ειδικών; Τι σχέση έχουν με μας οι ανώτεροι ιεραρχικά γιατροί και οι διευθύντριες των κλινικών, ή οι προϊστάμενες που δεν δουλεύουν ποτέ; Είναι το ίδιο να δουλεύεις μόνο το πρωί αν είσαι η ρουφιάννα της προϊσταμένης με το να δουλεύεις βάρδιες πρωί βράδυ; Έχουμε κοινά συμφέροντα όσες θέλουμε να ζούμε μόνο

από το μισθό μας με όσες παίρνουν φακελάκι από τους ασθενείς ή προμήθειες από τις φαρμακευτικές εταιρίες;

Συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι σε αυτόν τον ένα χρόνο δεν έχουμε δώσει τις μάχες που αντιστοιχούν στην καταστροφή που βιώνουμε και στην απαξίωση της καθημερινότητας της εργασίας μας. Είναι πολλοί οι λόγοι γι' αυτό και αυτό είναι κάτι που πρέπει να μας προβληματίσει συλλογικά. Έχουμε ωστόσο δώσει αρκετές μάχες μέσα στους χώρους υγείας. Για χορήγηση ατομικού εξοπλισμού προστασίας και στοιχειώδεις συνθήκες ασφάλειας. Για να μην μετατραπούν αποκλειστικά σε εμβολιαστικά κέντρα, οι ΤΟΜΥ και τα Κέντρα Υγείας. Ενάντια στις μετακινήσεις γιατρών σε άσχετες ειδικότητες. Για σεβασμό στη νομοθεσία που αφορά τις βάρδιες των νοσηλευτριών και νοσηλευτών. Για ασφαλείς (και αξιοπρεπείς) συνθήκες νοσηλείας των ασθενών μας. Για αύξηση των κλινών ΜΕΘ και κλινικών COVID. Για στελέχωση και ενίσχυση των μονάδων υγείας.

Ένα χρόνο τώρα κάθε φορά που βγαίνουμε στις πύλες των νοσοκομείων για να διαμαρτυρηθούμε ή στις πορείες προς το υπουργείο υγείας βρίσκουμε δίπλα μας αλληλέγγυους ασθενείς και γενικά χρήστες των υπηρεσιών μας. Χάρη σε αυτούς τους αγώνες που έχουμε δώσει από κοινού, δεν έχει καταρρεύσει ολοσχερώς ακόμα το δημόσιο σύστημα περίθαλψης και εμείς οι ίδιοι μέσα σ αυτό, έστω κι αν μετράμε περισσότερες ήττες από νίκες. Το βέβαιο είναι ότι μετρήσαμε επίσης και σ αυτούς τους αγώνες τους συμμάχους μας κι όσους είναι απέναντι μας.

Το βέβαιο είναι επίσης, ότι μόνο **με σπάσιμο των διαχωρισμών των εργαζομένων στην περίθαλψη**, σε ιδιωτικό και δημόσιο σύστημα, ανεξάρτητα από κλάδο και ειδικότητα, από κοινού με τους ασθενείς και τους χρήστες των υπηρεσιών υγείας, **μπορούμε να πετύχουμε νίκες.**

Σχεδιάσαμε αυτή την καμπάνια από κοινού και σας καλούμε για να προωθήσουμε αυτό το σκοπό και να αγωνιστούμε μαζί **μέσα από συνελεύσεις αγώνα υγειονομικών και χρηστών των υπηρεσιών υγείας σε κάθε νοσοκομείο, σε κάθε Κέντρο Υγείας και ΤΟΜΥ, σε κάθε γειτονιά, για:**

- Πλήρη στελέχωση των νοσοκομείων και ενίσχυση των πρωτοβάθμιων δομών υγείας (Κέντρα Υγείας, ΤΟΜΥ)
- Ενιαίες σχέσεις εργασίας όλου του προσωπικού της δημόσιας περίθαλψης
- Ισότιμη και δωρεάν πρόσβαση στην υγεία για όλες κι όλους χωρίς αποκλεισμούς εισοδήματος, φύλου, φυλής, εθνικότητας, που θα έχουμε λόγο για αυτήν όποιες κι όποιοι δουλεύουμε στους χώρους υγείας κι όσοι κι όσες χρησιμοποιούμε τις υπηρεσίες της.

**ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ-ΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΜΠΑΝΙΑ
«ΥΓΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ»**

**ΥΓΕΙΑ
ΧΩΡΙΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ**

✉ ygeia_xoris_apokleismous@riseup.net 🌐 ygeiaxorisapokleismous.wordpress.com

📘 ygeiaxorisapokleismous 📷 [@ygeiaxorisapokleismous](https://www.instagram.com/ygeiaxorisapokleismous)